

JAN HRUŠÍNSKÝ: PRACHY JSOU KRÁSNA VĚC, ALE ŠTĚSTÍ SI ZA NĚ NEKOUPÍŠ

Přemýšlel jsem nad existencí soukromého Divadla Na Jezerce, které se prosadilo v početné konkurenci podstatně bohatších divadel. Po dědečkovi z mamčině strany jsem možná zdědil schopnost reálně ekonomicky uvažovat, tj. stát nohama na zemi. Neutrácet víc, než kolik mám, a vydělat tolik, abych uživil sebe i svoji firmu. Po příbuzných z otcovy strany jsem zdědil lásku k divadlu, znalosti o něm a touhu dělat ho dobře. Být prospěšný nejen sobě, ale i lidem, kteří divadlo mají rádi. S ohledem na spotřebitele, chcete-li.

Na druhé straně se v devadesátých letech u nás vedle mnoha poctivých podnikatelů objevili i tzv. „kapitáni“ ekonomiky, kterým Klaus a Zeman (politici s reálnou mocí, co se léta střídali v pozici předsedy vlády a předsedy Poslanecké sněmovny, později jako prezidenti) umožňovali získat obrovské a podezřelé majetky. Velcí podnikatelé, někteří s minulostí agentů StB, vsadili všechno na vydělávání peněz za každou cenu. Bez lásky ke svým výrobkům, bez ohledu na kvalitu, morálku i lidská práva. Bez ohledu na spotřebitele, chcete-li.

Buřty a párky bez masa, zubožená kuřata bez peří chovaná pro rychlý výdělek a podobně. Lidi to zbaští. Pár velkopodnikatelů sice skončilo za mřížemi, jako třeba vynálezce H-Systemu (pro něhož a jemu podobné tu byla Klausova amnestie), jiní utekli před spravedlností za hranice. A pak jsou tu takoví, co si za neprůhledně získané miliardy koupili pobyt v nejvyšších patrech české politiky. Se vším všudy. Koupili si politickou stranu nebo hnutí, mediální domy vydávající tištěné i internetové deníky, rozhlasové stanice či televize, pozemky, pole a lány, skupují celou Českou republiku. A sklízí miliardové dotace. Kryti prezidentem (jakým jiným než starým známým Zemanem), mohou prakticky cokoliv.

Nejkřiklavějším případem je zřejmě současný předseda vlády. Na Slovensku soudně usvědčen jako agent komunistické Státní bezpečnosti, v Čechách trestně stíhaný pro padesátimilionový podvod, premiér, který po třiceti letech vrátil vládní vliv komunistické straně. Premiér, ale také otec, který se ocitl v podezření, že kvůli touze po majetku udělal z vlastních dětí trestně stíhané „bílé koně“ v kriminální kauze, díky níž vystavuje Českou republiku ostudám, jaké za posledních třicet let nezažila. Nechat vlastního syna zatáhnout ruským šoférem Agrofertu do Moskvy a potom na Rusy okupovaný Krym! Píchat do něj bůhví jaké injekce, vyhrožovat mu blázcem, jen aby nevyprávěl policii...

Může majetek takovému člověku přinést štěstí? Nevěřím. Jaké vazby má asi na Rusko?

Absurdní na tom je, že jak miliardář Babiš, tak Zeman argumentují demokratickými volbami, díky nimž pryč mohou vládnout neomezeně. Bez ohledu na spotřebitele. Jde přece o vůli lidu.

Ottův slovník naučný říká o vládě lidu neboli demokracii toto: „Demokracie jest státní forma, jejíž podstata záleží v tom, že moc vládní drží celý národ sám. Nikoliv jednotlivec nebo některá vynikající třída. Užívající slova demokracie nemyslíme na zvrhlou formu zřízení republikánského, jak činil Aristotelés, nazývaje demokracií onu odrůdu lidovlády, kdež ti, jimž svěřena nejvyšší moc, hledí jí vykořisťovati ve prospěch svůj osobní.”

Malí podnikatelé a živnostníci, o kterých Winston Churchill říkal, že jsou statnými koňmi, kteří táhnou celý povoz, nemají v naší zemi na růžích ustláno. Politici, kteří jim mají vytvářet rovné podmínky pro podnikání, je nazývají parazity, likvidují je finančními opatřeními, která se poté, co podnikatel zkrachuje, ukážou jako neopodstatněná, kladou jim do cesty překážky místo toho, aby pro ně vytvořili poctivé právní prostředí a zvýšili tím kvalitu života všech občanů v zemi. Není bez zajímavosti, že i mnozí voliči výše zmíněných politických velkopodnikatelů nakupují radši na malých farmářských trzích či v obchůdcích, kde se u malých podnikatelů setkají nejen s kvalitou, ale i lidským přístupem a srdcem na dlani. Jsem hrdý na to, že mezi takové patřím. Těší mě, že občané Prahy 4 několik let po sobě označují v soutěži městské části Divadlo Na Jezerce za nejlepší firmu roku. Jsem šťastný, když se např. v The New York Times (sic!) dozvím, že ve Vršovicích je jedno z nejlepších malých pekařství v Praze. Opravdu tam psali o pěti malých českých firmách, které prý v EU patří k nejlepším. Krása! O Vodňanském kuřeti a buřtech Kmotr nepsali nic.

Mějte se hezky a třeba se potkáme v nějakém normálním obchůdku, divadle nebo v některé kavárně, kterých jsou po celé zemi už tisíce.

Jan Hrušínský, 25. listopadu 2018, pro Neovlivní.cz

Autor je principálem Divadla Na Jezerce